

6. Fra *Dansk Navigatorforening* om, at Loven angaaende Ulykkesforsikring maa blive udvidet til ogsaa at omfatte Sømandsstanden. (Indbragt den 19de December 1901 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, *K. M. Klausen*.)

Andragerne gøre opmærksom paa, at der under Debatterne i Rigsdagen angaaende Ulykkesforsikringsloven ikke toges Hensyn til Sømandsstanden. Ingen Haandværker eller Arbejder er saaledes bunden til sine Arbejdsgivere, som Sømanden er det til sit Rederi, idet Forholdet paa de lange Rejser nødtvunget kan strække sig til to Aar og derover, og dog ere de første ulykkesforsikrede, den sidste ikke. Sømandens Arbejde er tilmed i ualmindelig høj Grad farefuldt. Hvor ofte sætter ikke en Matros eller Styrmand under en Storm Livet i Vove blot for at bjærgé en Klyver eller beslaa et Sejl? Der sker ogsaa, som alle bekendt, en Mængde Ulykkestilfælde om Bord, og undertiden staar dette i Forbindelse med Besætningens af Løven tolererede Faatallighed, idet de enkelte ved Overanstængelse ere særlig udsatte for at miste Haand- eller Fodfæste. Der findes i vor Lovgivning Bestemmelse om, hvor længe unge Mennesker paa Landjorden maa arbejde ad Gangen, men hvor findes der Bestemmelser til at værne om en Lærlings Arbejdstid paa Søen? Naar et Skib kommer til Land og skal losse eller lade, ere de Folk, som af Rederiet lejes til at arbejde i og ved Skibet, i Almindelighed ulykkesforsikrede, medens Skibets Besætning, der arbejder jævnsides, med disse Folk og i de fleste Tilfælde har de mest udsatte Poster, ikke har andet Krav paa deres Arbejdsgiver, saafremt de skulde miste én Arm eller et Ben, end det fri Hospitalsophold, som Søloven hjemler dem for et kort Tidsrum, og sætte de Livet til ved deres Arbejde (ved Forlis eller paa anden Maade), have deres efterladte ikke det ringeste Krav paa Arbejdsgiveren. At danske Rederier, dersom de ved Lov blive forpligtede til at forsikre deres Skibsbesætninger, skulde komme til at ligge under i Konkurrencen med fremmede Rederier, kan neppe befrygtes. I Tyskland har det for lang Tid siden været paabudt ved Lov, at Rederierne skulde forsikre deres Skibsbesætninger, og andre Lande ville sikkert om ikke længe følge efter i saa Henseende. Danmark bør ikke danne en Undtagelse.

Udvalget foreslaar at henvise Sagen til Indenrigsministerens Undersøgelse.

7. Fra *Beboere ved Korint Station i Fleninge By* om, at Fleninge By ved Lov maa blive undtaget fra Bestemmelserne om, at Købmandshandel og Detailhandel ikke kan tilstedes efter almindeligt Næringsbevis inden for en Afstand af $1\frac{1}{2}$ Mil fra nærmeste Købstad. (Indbragt den 13de Januar 1902 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 4de Valgkreds, *H. P. Pedersen*.)

Korint har siden Ringe—Faaborg-Banens Anlæg udviklet sig til en større Landstation med betydelig Trafik. Der findes her to Savværker og et Garveri, og Korint er om Sommeren et meget søgt Udflygtssted, saa at en stor Gæstgivergaard trives godt der. Da der desuden bor adskillige større Haandværkere omkring Stationen, er det uheldigt, at der i Byen ikke maa drives Købmandshandel.

Andragendet er underskrevet af 180 Beboere i Fleninge og Omegn og anbefalet af Brahetrolleborg Sogneraad.

Udvalget gør ikke Indstilling.

8. Fra *Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland* om Tilstaaelsen af forskellige Begunstigelser. (Indbragt den 18de Januar 1902 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds, *R. Nielsen*.)

Andragendet er saalydende:

Ved Lov af 14de April 1893 § 1 g. om Oprettelse af Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland blev det blandt andet bestemt, at det Indskud, som